

THE IDEA OF THE UKRAINIAN NATIONAL UNITY IN THE COMMUNITY LIFE OF EAST GALICIA IN THE 19th CENTURY: CONCEPTUAL ANALYSIS

Igor Raikivskyi

Uniwersytet Przykarpacki w Iwano-Frankiwsku

ABSTRACT

THE IDEA OF THE UKRAINIAN NATIONAL UNITY IN THE COMMUNITY LIFE OF EAST GALICIA IN THE 19th CENTURY – CONCEPTUAL ANALYSIS

This article presents a conceptual analysis of the promotion of Ukrainian national unity within the context of establishing modern Ukrainian national identity in East Galicia of the 19th century and spreading Ukrainophilism among the local Ruthenians through the prism of competing national and political aspirations. The author focuses on the relations among the Ukrainian public figures in Galicia and Naddniprianschyna, the Ukraine-Poland relations in the region, as well as the policy of Austro-Hungarian and Russian Empires regarding “the Ukrainian issue.” In terms of chronology, the article covers the period from the beginning of folk studies in Galicia, the activity of the “Ruthenian Triad” in the 1830s, the years until the 1890s, and the early 20th century marked by dramatic changes in public consciousness and the crystallization of the concept of Ukraine’s political independence and national unity (i.e. “Sobornost”).

Keywords: Idea, National Unity, National Movement, Galician Ruthenians/Ukrainians, East Galicia

Słowa kluczowe: idea, jedność narodowa, ruch narodowy, Rusini/Ukraińcy galicyjscy, Galicja Wschodnia

Modern historical research is marked by increased interest in the Ukrainian national movement in the 19 and early 20 centuries, which went down in history as the period of ‘national revival’ (modern nation-building). In modern Ukrainian history, the key problem is the formation of national and political identity, the image of a single nation bordering on Austria and Russia.¹ In Ukrainian historiography,

¹ П.-Р. Магочій, *Українське національне відродження. Нова аналітична структура*, “Український історичний журнал” 1991, № 3, s. 98; T. Stryjek, *Jak “powstał” naród ukraiński?*

the sources and ideology of Ukrainophilism in Galicia were regarded as self-evident, which is why until recently they were not discussed; they were of interest only to diasporic and foreign historians.² According to Leonid Zashkilnyak, ‘while in earlier times (in Soviet times – I.R.), Ukrainian history resembled a continuous linear progression of changing social formations and class struggle, now it is referred to as a linear process of nation or state building, but within the same teleology.’³ In Ukraine, modern historians need to avoid oversimplifying national patriotism and to adopt new theoretical and methodological approaches to highlighting the problem of Ukrainian nation-building. At the same time, there are a number of erroneous stereotypes in the assessment of the Ukrainian movement in foreign, non-Ukrainian, historiography.⁴ The author analyses the formation of the Ukrainian national unity concept in Galicia⁵ over the period of ‘the Ukrainian 19 century’ – from the late 18 century to 1914 (I. Lysyak-Rudnytsky).⁶

Konstrukcje historyka, “Biuletyn Południowo-Wschodniego Instytutu Naukowego” 1997, nr 3, s. 23, 24, 38.

² Modern research, see: P.-R. Magocsi, *The Ukrainian National Revival. A New Analytical Framework*, “Canadian Journal of Studies of Nationalism” 1989, vol. XV, nr 102, p. 45–62; J.-P. Himka, *The Construction of Nationality in Galician Rus’. Icarian Flights in Almost All Directions* [in:] *Intellectuals and the Articulation of the Nation*, eds. R.G. Suny, M.D. Kennedy, Ann Arbor, MI 1999, p. 109–164; A. Kappeler, *Die ukrainische Nationalbewegung im Russischen Reich und in Galizien: Ein Vergleich* [in:] *Entwicklung der Nationalbewegungen in Europa 1850–1914*, hrsg. H. Timmermann, Berlin 1998, p. 175–196; P. Шпорлюк, *Імперія та нації: з історичного досвіду України, Росії, Польщі та Білорусі*, переклад з англ. Г. Касьянова за участі М. Климчука та М. Рябчука, Київ 2000, 354 s.; A.-V. Wendland, *Die Russophilen in Galizien. Ukrainische Konservative zwischen Österreich und Rußland, 1848–1915*, Wien 2001, 644 s.; A. Wilson, *Українці*, tłum. M. Urbańsk, Warszawa 2002, 383 s.; L. Wolff, *The Idea of Galicia. History and Fantasy in Habsburg Political Culture*, Stanford 2010, 485 p.; A.A. Zięba, *Gente Rutheni, nazione Poloni. Z problematyki kształtowania się ukraińskiej świadomości narodowej w Galicji*, “Prace Komisji Wschodnioeuropejskiej” (Kraków) 1995, t. 2, s. 61–77; J. Moklak, *Halycyzna contra Galicja. Ukraińskie szkolnictwo średnie i wyższe w debatach Sejmu Krajowego galicyjskiego, 1907–1914*, Kraków 2013, 204 s. and others.

³ Л. Зашкілляк, *Методологічні аспекти світового історіографічного процесу і сучасна українська історична наука* [в:] *Українська історіографія на зламі XX і XXI століть: здобутки і проблеми. Колективна монографія*, за ред. Л. Зашкілляка, Львів 2004, s. 44.

⁴ Ideologically driven accounts of Ukrainian nation-building in the 19 century can still be found in the works by some Russian historians who openly make a pro-imperialist argument (see: *Український сепаратизм в Росії. Ідеологія національного раскола*, сборник, вступ. стаття и коментарии М.Б. Смолина, Москва 1998, 432 s.; “Украинская” болезнь русской нации, составитель серии М.Б. Смолен, Москва 2004, 560 s.; А. Широкоград, *Украина – противостояние регионов*, Москва 2010, 448 s. and others. Modern Polish researchers show interest in the Ukrainian movement in Galicia ruled by Austria; they try to rethink the stereotypes of the earlier periods within the framework of Western theories of nation and nationalism (see: М. Яновський, *XIX століття у дзеркалі польської історіографії (1980–2002)* [в:] *Україна модерна*, Київ – Львів 2005, ч. 9, s. 77, 78).

⁵ Hereinafter Galicia refers to eastern, historic, Galicia (the former Ruthenian Voivodeship), which occupied the eastern part of the Kingdom of Galicia and Lodomeria – the newly created Austrian province (from 1867 – the Austro-Hungarian Empire). Its western part consisted of ethnic Polish lands (Lesser Poland).

⁶ І. Лисяк-Рудницький, *Проблеми термінології і періодизації в українській історії* [в:] idem, *Історичні есе*. У 2-х т., Київ 1994, т. 1, s. 43.

During the late 18 – early 20 centuries, the territory of modern Ukraine was divided between two empires – Russian and Austrian (Austro-Hungarian). Despite the difference between the political regimes of the Romanovs and the Habsburgs and some significant differences between particular regions during the period under research, the modern Ukrainian national idea (‘national project’) was formed on the basis of several ‘Rus’ regional identities. The relationship between the two Ukrainian societies (namely their national elites) is one of the key issues in the 19th century history of Ukraine.⁷

The scanty intelligentsia played a key role in the national movement spreading modern Ukrainian ethnic self-awareness. The Ukrainian national movement of the imperial period passed through three stages of development, according to the generally accepted ‘non-state’ nation periodization. According to the definition of the Czech researcher M. Hroch, phase ‘A,’ the heritage-gathering stage, is considered to be scientific; phase ‘B’ is organizational or cultural, i.e. the awakening of national consciousness; phase ‘C’ is political. In fact, it was a formula of mass mobilization under a certain ideology: before assuming mass political nature, any movement, including a national one, has to pass through the ideology-making and organizational infrastructure-establishing stages.⁸ At the same time, within the three stages, the “national revival” in Galicia was studied by the prominent Ukrainian scholars M. Hrushovsky and I. Lysyak-Rudnytsky, before M. Hroch.⁹ While considering the advanced Western theories of nationalism, which view each national culture as a fusion of two cultures – traditional folk (low) and modern industrial superstructure (high), it becomes evident that the Galician Ruthenians adopted the model of high culture developed in Naddnpirianschyna (the Ukrainian ethnic lands under Russia).¹⁰

Adapting M. Hroch’s classification to the analysis of the Ukrainian movement in Galicia under Austrian rule, we identify three stages: ‘A’) till the mid 1840s, i.e. the formation of the Brotherhood of Saints Cyril and Methodius in Kyiv, 1846 and ‘the Spring of Nations’ in Galicia; this stage was marked by collecting linguistic folklore and historical artifacts and making the first steps in the development of New Ukrainian Literature; ‘B’) till the end of the 1880s, i.e. the establishment of the national

⁷ А. Каппелер, *Національний рух українців у Росії та Галичині: спроба порівняння* [в:] *Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність*, Київ 1992, вип. 1, s. 117; М. Мудрий, *Національно-політичні орієнтації в українському суспільстві Галичини австрійського періоду у висвітленні сучасної історіографії*, “Вісник Львівського університету. Серія історична” 2002, вип. 37, част. 1, s. 497, 498.

⁸ M. Hroch, *Male narody Europy. Perspektywa historyczna*, przekład G. Pańko, Wrocław–Warszawa–Kraków 2008, s. 9; ejusd. *Evropská národní hnutí v 19 století. Společenské předpoklady vzniku novodobých národů*, Praha 1986, s. 375.

⁹ М. Грушевський, *На українські теми. “О любви къ Отечеству и народной гордости”*, “Літературно-науковий вістник” 1907, т. XXXVIII, квітень–червень, s. 111–124; І. Лисяк-Рудницький, *Інтелектуальні початки нової України* [в:] idem, *Історичні есе...*, т. 1, s. 173–191.

¹⁰ І.-П. Химка, *Український національний рух у Галичині XIX ст. в світлі нових теоретичних праць про націоналізм і національні рухи* [в:] *Формування української нації: історія та інтерпретації. Матеріали круглого столу істориків України (Львів – Брюховичі, 27 серпня 1993 р.)*, Львів 1995, s. 72, 75, 76.

movement organizational infrastructure, namely cultural, educational, research and other institutions. After the abolishment of serfdom, the advanced intelligentsia obtained the legal opportunity to reach out to common people with a view to educate them, which contributed to spreading the idea of Ukrainian national identity among them; ‘C’) from the 1890s, i.e. the formation of modern Ukrainian parties (the first one, Rus’-Ukraine Radical Party, came into existence in Lviv, 1890; in Naddniprianschyna (the Ukrainian ethnic lands under Russia), the Revolutionary Ukrainian Party was formed in 1890). In the party environment, the demands for a national autonomy or absolute political sovereignty of the Ukrainian nation were explicitly formulated for the first time (in ‘Ukraine Irredenta’ by Yu. Bachynsky, 1895, ‘Independent Ukraine’ by M. Mikhnovsky, 1900), which started a wide ‘mobilization of the masses’ under the slogans of the national political movement.¹¹

The move to the third stage of revival in Galicia was connected with the Polish-Ukrainian Agreement of 1890–1894, which prompted the politicization of the Ukrainian movement.¹² Obviously, the three-stage division does not exclude the possibilities of breaks, stagnation and regression in the ‘national revival’ process. ‘National revival’ involved the formation and ‘socialization’ of the national idea, its spread among the masses and should be regarded as a long, controversial and many-faceted process.

The groundwork for the formation of the Ukrainian literary language was laid by the spoken colloquial language with ‘Eneida’ by I. Kotlyarevsky, works by T. Shevchenko, the author of famous ‘Kobzar,’ serving as examples. An important contribution to the discourse on the national identity of the Ukrainian (‘Rus,’ ‘Small Rus’) people, different from the neighbouring Polish and Russian, the unity of Rus’-Ukrainian space on both sides of the Austro-Russian state border was made by research in history, folklore and ethnography, and linguistics in the first half of the 19th century. The turning point in the development of the Ukrainian national idea was the activity of Taras Shevchenko and the secret Brotherhood of Saints Cyril and Methodius, which was the first to formulate the concept of independent Ukraine on democratic principles in the federation of unified Slavic nations, in which Ukraine would play a leading role, with Kyiv being the centre.¹³

After the Brotherhood of Saints Cyril and Methodius was repressed at the turn of the 50–60s of the 19th century, the national movement in Naddniprianschyna continued flaring up with the formation and activity of the Ukrainophile groups-communities to follow. Ukrainian officials directed their efforts towards cultural and educational activity among common people, and that contributed to the establishment of modern

¹¹ В.Г. Сарбей, *Етапи формування української національної самосвідомості (кінець XVIII – початок XX ст.)*, “Український історичний журнал” 1993, № 7–8, с. 3–16; С. Єсельчик, *Пробудження нації. До концепції історії українського національного руху другої половини XIX ст.*, Мельбурн 1994, 125 с.

¹² І. Лисяк-Рудницький, *Структура української історії в XIX столітті* [в:] idem, *Історичні есе...*, т. 1, с. 199.

¹³ О. Забужко, *Шевченків міф України. Спроба філософського аналізу*, 3-є видання, Київ 2006, с. 134, 135.

national consciousness. They also considered Galicia to be an integral part of the definitely ‘outlined’ ethnic territory of Ukraine. However, the activation of communities alarmed the Russian tsarist government viewing the ‘Ukrainophile propaganda’ as a potential threat to the territorial integrity of the empire.¹⁴ The Valuev Circular of 1863 (almost for a decade) and the so-called Ems Decree of 1876 legally banned the Ukrainophiles in Russia.¹⁵

Impulses from Naddniprianschyna boosted the activity of the national movement in Galicia inspired by progressive ideas from the West – the Enlightenment, the French Revolution of 1789–1794, Romanticism. They revitalized the spirit of ethnic identity muted during the years of the Polish domination, stimulated the development of ethnology studies, covering primarily the study of folklore and language, and to a lesser extent the historical past.¹⁶ However, the first ‘Rus’ grammar books were written in German, Polish, Latin and ‘learned’ yazychiye, a mixture of the Polish and Old Church Slavonic languages and local dialects; the books of the ‘Rus’ folk songs were published in Polish, in many cases Ukrainian folklore was mixed with the Polish one.¹⁷

Known as ‘Rus’ka Triytsia,’ ‘Ruthenian Triad’ played a decisive role in the Ukrainian cultural revival in the mid-1830s. Inspired by the romantic impulses, they were the first to openly introduce the idea of striving for unity of the ethnic Rus’ population of Galicia with the ‘Little Russians’ (‘malorosy’) of Naddniprianschyna. In 1837, the first Ukrainian literary and folkloric almanac ‘Rusalka Dnistrowska’ introduced the colloquial language into the literature, initiated the development of the modern Ukrainian literature in Galicia. This was the pattern of scientific and literary works of Naddniprianschyna which raised the interest of a small number of Galician intellectuals.¹⁸ The ethnic identity of the Galician Ruthenians was fostered by the

¹⁴ С.І. Світленко, *Українські громади другої половини XIX – початку XX ст. (особливості ідеології та діяльності)* [в:] його ж. *Світ модерної України кінця XVIII – початку XX століття. Збірник наукових праць*, Дніпропетровськ 2007, s. 88, 90, 99.

¹⁵ А. Миллер, *Український вопрос в Російській імперії*, Київ 2013, s. 128, 211–213 (Серія: *Золотые ворота*, вып. 3).

¹⁶ Я. Грицак, *Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття*, Київ 1996, s. 29, 41, 49, see: S. Stepień, *Borderland City: Przemysł and the Ruthenian National Awakening in Galicia* [in:] *Galicia: a multicultural land*, eds. C. Hann, P.-R. Magocsi, Toronto–Buffalo–London 2005, p. 52–70.

¹⁷ See, for example: *Gramatyka języka ruskiego (malo-ruskiego) napisana przez ks. Józefa Łozińskiego*, Przemysł 1846, XLII + 137 s.; J. Lewicki, *Grammatik der ruthenischen oder klein Russischen Sprache in Galizien*, Przemysl 1834, XXVI + 212 + 59 + 13 s.; І. Могилянський, *Вьомльсть о Рускомъ Языць. Підготовка до друку, вступна стаття і примітки В.Грецука* [Репринтне видання], Івано-Франківськ 2003, 132 s.; L. Piątkiewicz, *O pieśniach ludu polskiego i ruskiego* [in:] *Pamiętnik narodowy*, wydany przez L. Piątkiewicza, Lwów 1827, t. I, s. 90–128; *Pieśni ludu ruskiego w Galicyi zebrał Żegota Pauli*, Lwów 1839, t. I, 180 s.; 1840. – t. II. – 218 s.; *Pieśni polskie i ruskie ludu galicyjskiego. Z muzyką instrumentowaną przez Karola Lipińskiego zebrał i wydał Wacław z Oleska*, Lwów 1833, 529 s.

¹⁸ М. Возняк, *Погляд на культурно-літературні зносини галицької України та російської в I половині XIX в.*, “Неділя”, 1911, ч. 43–44, 5 падолиста, s. 3–10; L. Wasilewski, *Ukraińska sprawa narodowa w jej rozwoju historycznym*, Warszawa–Kraków 1925, s. 52.

Austrian government after the transition of Galicia under the rule of the Habsburgs (since 1772), which slightly raised the social status and intellectual level of the local Greek-Catholic priests, the only educated social stratum, and offered opportunities for ‘national revival.’ However, the authorities banned the publication of ‘Rusalka Dnistrovska’ considering it a potential threat to the imperial state.¹⁹

During the European democratic revolution of 1848–1849, known as the ‘Spring of Nations,’ the national movement of the Galician Ruthenians revived. From the very beginning, the national movement combined several national and political orientations perceived by priest V. Podolynsky as the ‘parties,’ so-called ‘pure Rus,’ ‘Polish-Rus,’ ‘Austrian-Rus’ and ‘Russian-Rus.’ Yet, the Ukrainian concept of national identity was dominant. The newly formed political institution, the Supreme Ruthenian Council (Holovna Rus’ka Rada), clearly declared affiliation of the Galician Ruthenians and ‘Little Russians’ of Naddnyprianschyna to the single 15-million nation (different from that of Polish and Russian), and demanded unification of the Ukrainian ethnic lands enjoying the status of realm under Austria. During the revolution, the local Ruthenian leaders succeeded in cultural and educational spheres spreading the ideas about the language and culture unification of Galicia with the ‘Little Russians’ in the east.²⁰

After the failure of the revolution followed by the neoabsolutist era (the period of 1850), the interest of the local Rus intellectuals in the issues of national awakening declined. Aggravated despair as well as lack of confidence in being able to pursue the Ukrainian literary language formation based on folk speech strengthened the position of the Poles in Galicia. Debates on the language and orthography, being focused exclusively on the language of several published journals, brought the issue of orthography into the public eye. The ones who outweighed in the debates were the proponents of the literary macaronic ‘yazychiye,’ which was being formed on the basis of the Church Slavonic language with folk sayings added. There were even attempts to use the Russian language as the literary one since it was well-normed at that time. Supported by the Viennese authorities in 1859, the Polish-dominated local government headed by A. Holuhovsky tried to introduce the Latin Alphabet for Ukrainians, which prompted the heated ‘War of the Alphabets’ (‘Alphabetical War’).²¹

The process of establishing modern Ukrainian national consciousness in Austrian-ruled Galicia was accompanied by the rivalry of different ideological orientations. In fact, the issue of national identity in the late 19th – early 20th centuries was to be

¹⁹ Ф. Стеблій, *Початки українського національного руху в Галичині* [в:] *Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність*, Львів 1995, вип. 2, s. 63, 66.

²⁰ J. Kozik, *Między reakcją a rewolucją. Studia z dziejów ukraińskiego ruchu narodowego w Galicji w latach 1848–1849*, Warszawa–Kraków 1975, s. 213, 214 [Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prace historyczne, z. 52]; О. Турій, *Українська “Весна народів”* [в:] *Головна Руська Рада (1848–1851): Протоколи засідань і книга кореспонденції*, за редакцією О. Турія, упорядники У. Кристалович та І. Сварник, Львів 2002, s. XV, XVI.

²¹ П.-Р. Магочій, *Мовне питання як фактор національного руху* [в:] *Галичина. Історичні есе*, Львів 1994, s. 133, 140. ‘The War of the Alphabets’ was, in fact, politically motivated despite the Ruthenians’ modest efforts. (D. Sosnowska, *Inna Galicja*, Warszawa 2008, s. 59).

solved either in favor of the Ukrainophiles or Russophiles.²² The so-called ‘Old Rus’ became a peculiar basis for the formation of both movements limiting the term of ‘Rus’ to the eastern Slavs of the Habsburg monarchy recognizing their non-Polish origin. However, the ‘Old Ruthenians’ hardly believed that the Galician Ruthenians were a particular nationality. Even if there were some individual leaders of the 19th century guided by the interests of the ‘Galician-Rus nation,’ they were driven by their primitive and provincial outlook, or they had some political and tactical reasons for it.²³

However, the ‘Polonofilstvo’ presented by ‘Ruthenians of the Polish nationality’ (the Latin expression ‘gente Rutheni, natione Poloni’ translated as ‘of Polish nationality, but Ruthenian origin’), which served as a mediator between the Polish and Ukrainian national movements, splitting up after the ‘Spring of Nations,’ gradually ceased to exist as a particular national political movement. The short-lived Supreme Ruthenian Council of 1848, which promoted the idea of unity and peace between the Ruthenians and Poles sharing one homeland, became the sole political act in the history of Austrian Galicia when the bifurcated national consciousness *gente-natione* proved to be a group response rather than an individual reaction.²⁴ The January Uprising of 1863–1864 contributed to the aggravation of Ukraine-Poland relations; owing to the clash of two ‘national Piedmonts’²⁵ (Galicia as a centre of the struggle for the revival of Rzeczpospolita or a future Ukrainian state), the two countries entered the stage of confrontation in the late 19 and early 20 centuries.²⁶ At the same time, the Poles as the nearest neighbours had an influence on the Ukrainian national movement at all stages of its development in Galicia, which was ruled by Austria; the national movement drew largely on Poland’s cultural, educational, and political experience. A kind of “love-hate relationship” with the Poles was one of the key factors of the Ukrainian national self-identification among the local Rus’ population.²⁷

The Ukrainophiles or the Narodovtsi in Galicia began extending their activity being encouraged by the Populists of Naddniprianschyna in the period of constitutional reforms and decentralization of the domestic structure of the Habsburg monarchy in the early 1860s. The Populists (Narodovtsi) leaders, considering themselves succes-

²² See: F. Podleski, *Rusofilizm a ukrainizm*, Lwów 1931, 31 s.

²³ М. Мудрий, *Австрорусинство в Галичині: спроба окреслення проблеми*, “Вісник Львівського університету. Серія історична” 2000, вип. 35–36, s. 599.

²⁴ T. Chynczewska-Hennel, *Gente Ruthenus – Natione Polonus*, “Warszawskie zeszyty ukrainozawcze. Spotkania polsko-ukraińskie. Studia Ukrainica” 1998, t. 6–7, s. 43, 44; М. Мудрий, *Ідеологія чи світогляд? До питання про теоретичні засади Руського собору 1848 року*, “Вісник Львівського університету. Серія історична” 2009, вип. 44, s. 103, 104.

²⁵ Piedmont, a kingdom in the north of Italy, was the initial springboard for the unification of Italy, the main centre of the national liberation movement in the XIX century.

²⁶ “Tożsamość ukraińska w Galicji rodziła się w opozycji do kultury polskiej...,” – stwierdza polski profesor Jarosław Moklak (*W walce o tożsamość Ukraińców. Zagadnienie języka wykładowego w szkołach ludowych i średnich w pracach Galicyjskiego Sejmu Krajowego 1866–1892*, Kraków 2004, s. 227).

²⁷ І. Райківський, *Січневе повстання 1863–1864 рр. як чинник активізації українського національного руху в Східній Галичині в останній третині XIX ст.* [в:] *Галиція а powstanie styczniowe*, red. M. Hosiowska, A. Kawalec, L. Zaszkiłniak, Warszawa–Rzeszów, s. 411–425.

sors of the ‘Ruska Triytsia’ (‘Ruthenian Triad’) and the Supreme Ruthenian Council, believed the Galicians to be an integral part of one Ukrainian nation (‘Rus,’ ‘Small Rus,’ people different from the Poles and Russians) divided between the two empires. The earliest populists’ publications of the first half of 1860 (including the weekly „Vechernytsi,” the monthly ‘Meta,’ and some other) could have hardly been issued without the encouragement of literary and scientific works of the Ukrainian authors from Naddniprianschyna. In 1873, the financial backers from Naddniprianschyna helped to establish the Shevchenko Literary Society (with its own printing house) in Lviv, which was renamed the Shevchenko Scientific Society in 1892. Like populists ‘Prosvita,’ the Scientific Society played a prominent role in promoting Ukrainophile ideas in Galicia.²⁸

The cornerstone of the Russophile ideology was the thesis about the Galician Ruthenians being a part of the ‘Pan-Rus’ (East Slavic-Orthodox) space in the unified historical, cultural and spiritual spheres. Both trends had a different interpretation of the historical past. According to the populists, the Cossack myth was the foundation of the modern Ukrainian national political consciousness, whereas for the Russophiles the epoch of the ancient Rus was of great significance in the Rus (Ukrainian) national history. Unlike the populists standing for introducing the colloquial language into the literature and the development of the modern Ukrainian literature, the Russophiles advocated a more conservative solution to the language problem by way of using macaronic ‘yazychiye.’ In practice, however, ‘yazychiye’ became a specific bridge to the Russian language. The split in the Russophile camp occurred at the beginning of the XXth century: ‘novokursnyky’ deliberately focused on Orthodox Russia and completely denied the right of the Ukrainians to national development, whilst for ‘starokursnyky’ the concept of the ‘All-Rus’ remained dominant.²⁹

With the repressions directed against the Ukrainians in Russia, the bonds between the leaders of Galicia and Naddniprianschyna became gradually stronger. In the 1830–1840s, more or less regular contacts with the Galicians were maintained by M. Maksymovych, O. Bodyansky, P. Lukashevych and I. Sreznevsky (the latter two visited Galicia in 1839 and 1842). However, the earliest Naddnipriansk-Galician contacts were sporadic, maintained largely via correspondence, exchange of literature, personal meetings being rare. In the letters addressed to a limited circle of the Galicians, primarily Y. Holovatsky, I. Vahylevych, D. Zubrytsky, some leaders of Naddniprianschyna encouraged young people to work in the ethnology field, take up writing scholarly works in the spoken language. Interest in Naddniprianschyna arose from the desire to deepen the historical consciousness and identify the Galician version of the colloquial language.³⁰

²⁸ О. Середя, *Національна свідомість і політична програма раних народовців у Східній Галичині (1861–1867)*, “Вісник Львівського університету. Серія історична” 1999, вип. 34, s. 214.

²⁹ О. Аркуша, М. Мудрий, *Русофільство в Галичині в середині ХІХ – на початку ХХ ст.: генеза, етапи розвитку, світогляд*, “Вісник Львівського університету. Серія історична” 1999, вип.34, s. 267, 268.

³⁰ Look: І. Райківський, *Взаємини галицьких і наддніпрянських діячів у 1830–1840-х рр.*, “Український історичний журнал” 2009, № 1, s. 39–55.

The Galicians, being aware of the local Ruthenians' lagging notably behind the national movements of other Slavic peoples, expected assistance from the Ukrainian leaders of Naddnyprianschyna who had made considerable progress in the development of ethnology and literature based on folk speech. Up to the mid-19th century, the writers and scientists of Naddnyprianschyna were lacking in being able to acknowledge not only the importance of 'Small Rus' and its place in the 'All-Rus' space, but they appeared to be indifferent to Galicia itself, the interest in which was growing among intellectuals due to the Slavic studies (Slavistics) and the desire to learn more about the Slavic world. Things began to change after the foundation of the Brotherhood of Saints Cyril and Methodius, with charismatic Taras Shevchenko being its prominent member. The creation of the political society testified to the revival of the Ukrainian political movement and awareness of the Ukrainian identity with Austrian-ruled Galicia being an independent and original part of it.³¹

Regular contacts with Galicia were initiated by the former member of the Brotherhood of Saints Cyril and Methodius, prominent Ukrainian writer P. Kulish, who visited Lviv for the first time in 1858. He repeatedly came to the region, and through personal correspondence encouraged the Galicians to join the Ukrainophile movement.³² According to the ideological influence in the Galicia of the 19th century, there were three generations of prominent figures in Naddnypriansk: P. Kulish in the 1860s, M. Dragomanov in the mid-1870s, and M. Hrushevsky in the 1890s.³³ M. Dragomanov visited 'Austrian Rus' in 1873 and 1875, before his enforced emigration from Russia. After the Ems Decree he settled in Geneva where as the leader of 'young' populists he promoted the concept of 'ethnic socialism' and urged them to fight against autocracy. M. Dragomanov had a tremendous impact on the young Galician figures (I. Franko, M. Pavlyk, O. Terletsy and others) who were carried away by socialist ideals.³⁴

Quite often in the relations between the Ukrainophiles of Galicia and Naddnyprianschyna there were misunderstandings and even open conflicts occurring for not only objective reasons (different educational backgrounds, difficulties in communication, etc.), but also subjective ones. The conflict between P. Kulish and the Galician populists (1870), the strong opposition of the Shevchenko Scientific Society leaders to M. Hrushevsky (the early 20th century) are just a few examples. The relationship between M. Dragomanov and I. Franko was quite strained, to say nothing of their

³¹ П.-Р. Маґочій, *Україна. Історія її земель та народів*, авторизований переклад з англ.: Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук, Ужгород 2012, s. 344, 351.

³² К. Студинський, *Слідами Куліша* [в:] *Записки НТШ. Праці історично-філологічної секції*, Львів 1928, вип. СХLVIII, s. 241, 243; Є. Нахлік, *Пантелеймон Куліш: Особистість, письменник, мислитель*. У 2-х т., Київ 2007, т. 1: *Життя Пантелеймона Куліша: Наукова біографія*. – s. 199, 245.

³³ І. Франко, *Українці* [в:] idem, *Зібрання творів у 50-ти томах*, Київ 1984, т. 41, s. 189.

³⁴ Л. Зашкільняк, *Михайло Драгоманов, соціалізм і польський соціалістичний рух* [в:] *Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. Ювілейний збірник на пошану Ф. Стебля*, Львів 2001, вип. 9, s. 434.

ideological opponents – the older generation of the Galician Russophiles and Narodovtsi.³⁵

The compromising policy of the Galician populists, with the support of the Ukrainophile populists from Naddniprianschyna, contributed to the final victory of the Ukrainophile ideals in Galicia; in the history of the early 1890s it is known as the ‘New Era’ aimed at combating the Russophiles. The ‘New Era’ culminated in a great fiasco, but the agreement with the Poles stimulated the crystallization of the idea of spiritual national unity (in the Ukrainian terminology – ‘Sobornost’) along with the political independence of Ukraine, and facilitated the modern Ukrainian political parties emerging at the turn of the 19th and 20th centuries. At the same time, in the public consciousness of the Galicians the ethnonym ‘Ukrainians’ (Ukrainian) was gaining popularity replacing the old names ‘Ruthenians’ (Rus), which testified to the irreversible process of the nation’s awakening awareness of being a part of the united Ukrainian nation.³⁶ ‘Literaturno-Naukovy Visnyk’ (‘Literary Scientific Herald’ (1898), as an organ of the Shevchenko Scientific Society, incorporating the journal ‘Zoria’ (1885), as well as the Lviv journal ‘Pravda’ (1868–1896 with some breaks) became the nationwide publishing houses where both the Galician and Naddnipriansk figures published their works.

The adoption of the Ukrainophile ideas in Galicia was the result of the interconnection between objective and subjective factors that ‘tied’ the countrymen to Naddniprianschyna, ‘Great Ukraine.’ Naddniprianschyna was considered to be the promoter of ‘national revival’ (modern nation-building) and had a significant impact on the national movement in Galicia. The prevailing Ukrainian design of the national identity, the idea of the Naddnipriansk-Galician unity have several main reasons. Firstly, the Ruthenians of Galicia lacked sufficient material and intellectual resources to fulfill their own key tasks of the national movement, i.e. to standardize the language based on folk speech, form an integral concept of the national history. Secondly, identifying themselves with Naddniprianschyna, the Galicians got a chance to become the driving force able to resist the dominant Poles (in terms of population and territory) in the country. Even a different religious affiliation did not prevent it: the Galicians were Greek-Catholics, while the Ukrainians of Naddniprianschyna were Orthodox.³⁷

³⁵ Є. Нахлік, *Пантелеймон Куліш: Особистість, письменник, мислитель*, т. 1, s. 293, 294; В. Педич, *Історична школа Михайла Грушевського у Львові (1894–1914 рр.)*, Івано-Франківськ 1997, s. 89–95.

³⁶ І. Чорновол, *Польсько-українська угода 1890–1894 рр.*, Львів 2000, s. 209, 210; S. Zabrowańny, *Zwrotne momenty w rozwoju ukraińskiego ruchu narodowego w Galicji na tle stosunków polsko-ukraińskich w Galicji (1848–1914)*, “Warszawskie Zeszyty Ukrainoznawcze. Spotkania polsko-ukraińskie. Studia Ukrainica” 1999, t. 8–9, s. 182.

³⁷ І. Лисяк-Рудницький, *Українці в Галичині під австрійським пануванням* [в:] *Історичні есе*. У 2-х т., Київ 1994, т. 1, s. 432, 433; І.-П. Химка, *Український національний рух у Галичині в світлі нових теоретичних праць про націоналізм і національні рухи* [в:] *Другий Міжнародний конгрес українців, 22–28 серпня 1993 р. Доповіді і повідомлення. Історія*, Львів 1994, ч. 1, s. 76; Р. Шпорлюк, *Створення України*, “Людина і світ” 2000, № 3, s. 9.

The foreign policy factor played an important role in the self-identification of the Ukrainian population of Galicia. The repressive policies of the tsarist government objectively ‘assisted’ the victory of the Ukrainian orientation in Galicia. The cultural expansion of the Naddniproiansk leaders, who were forced to seek opportunities for legal Ukrainian activity in the last third of the 19th century exercising the constitutional liberties of the Austro-Hungarian Empire, changed the balance of powers between the Rusophile and Ukrainophile orientations in favor of the latter. Official St. Petersburg failed to implement the model of the total assimilation of ‘Small Rus’–Ukrainians by restrictive measures (the Valuev Circular of 1863, the Ems Decree of 1876). Though significantly increased after the Ems Decree, the financial support for the Russophile activists and organizations played a minor role in the development of the Galician Russophilism. In an effort to actively support the Russian-oriented forces, the Russian tsarist regime began to keep an eye on Galicia under the circumstances of the forthcoming Austrian-Russian conflict at the beginning of the 20th century, but the struggle for the Ukrainian orientation was actually over.³⁸

The ethnonym ‘Ukrainian’ itself was taken from the Ukrainian lexicon of Naddniproianschyna, which helped to overcome Russophilism as a national political orientation of the part of the Galician society.³⁹ Unlike the all-Ruthenian concept, Ukrainophilism was more organic for the Austrian Ruthenians. The All-Ukrainian ideology for the national movement in Galicia was maintained by the impulses from Naddniproianschyna. However, the accumulation of facts does not allow us to unambiguously resolve the dilemma of conceptual influence on the decision of the Galician Ruthenians to accept the Ukrainian national identity, which was objective through being laid down in the past historical necessity, on the one hand; but on the other hand, it was affected by a coincidence of political and other circumstances. The nature of the interaction between Galicia and Naddniproianschyna was determined not only by intellectual influences or political ideas (e.g. the Polish and Czech national movements, rejection of the national identity of the local Ruthenians by the Poles, and the aspirations of Rus to counteract this relying on the accomplishments of the ‘Russian World’ located east of the border between the Austrian and Russian Empires), but also by an irrational factor. This refers to a kind of myth, a stereotype of national unity taken as a means of identifying oneself with something great full of positive traits.⁴⁰

³⁸ О. Серета, *Між польським слов’янофілством та російським панславізмом. Сприйняття та розвиток слов’янських ідей серед українських (руських) громадських діячів піддавстрійської Галичини у 60-х роках XIX століття*, Львів 2012, s. 32, 33; В. Любченко, *Москвофільський фактор в політиці Російської імперії напередодні та на початку Першої світової війни* [в:] *Проблеми історії України XIX – початку XX ст.*, Київ 2003, вип. VI, s. 128.

³⁹ В. Маслійчук, *“Від України до Малоросії”: регіональні назви та національна історія, Україна. Процеси націотворення*, упорядник А. Капелер, переклад з німецької, Київ 2011, s. 245.

⁴⁰ М. Мудрий, *Формування новочасної національно-політичної культури українського суспільства Галичини (проблема зовнішніх моделей)*, “Вісник Львівського університету. Серія історична” 2003, вип. 38, s. 136, 137.

BIBLIOGRAPHY

- Chynczewska-Hennel T., *Gente Ruthenus – Natione Polonus*, “Warszawskie zeszyty ukrainozawcze. Spotkania polsko-ukraińskie. Studia Ukrainica”, red. S. Kozak, Warszawa 1998, t. 6–7.
- Gramatyka języka ruskiego (mało-ruskiego) napisana przez ks. Józefa Łozińskiego*, Przemyśl 1846.
- Himka J.-P., *The Construction of Nationality in Galician Rus’: Icarian Flights in Almost All Directions* [in:] *Intellectuals and the Articulation of the Nation*, eds. R.G. Suny, M.D. Kennedy, Ann Arbor, MI 1999, p. 109–164.
- Hroch M., *Evropská národní hnutí v 19. století. Společenské předpoklady vzniku novodobých národů*, Praha 1986.
- Hroch M., *Małe narody Europy. Perspektywa historyczna*, tłum. G. Pańko, Wrocław–Warszawa–Kraków 2008.
- Kappeler A., *Die ukrainische Nationalbewegung im Russischen Reich und in Galizien: Ein Vergleich* [in:] *Entwicklung der Nationalbewegungen in Europa 1850–1914*, hrsg. H. Timmermann, Berlin 1998, p. 175–196.
- Kozik J., *Między reakcją a rewolucją. Studia z dziejów ukraińskiego ruchu narodowego w Galicji w latach 1848–1849*, “Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego”, t. CCCLXXXI, “Prace Historyczne”, z. 52, Warszawa–Kraków 1975.
- Lewicki J., *Grammatik der ruthenischen oder klein Russischen Sprache in Galizien*, Przemysl 1834.
- Magocsi P.-R., *The Ukrainian National Revival. A New Analytical Framework*, “Canadian Journal of Studies of Nationalism” 1989, vol. XV, no 102, p. 45–62.
- Moklak J., *Halycyna contra Galicja. Ukraińskie szkolnictwo średnie i wyższe w debatach Sejmu Krajowego galicyjskiego, 1907–1914*, Kraków 2013.
- Moklak J., *W walce o tożsamość Ukraińców. Zagadnienie języka wykładowego w szkołach ludowych i średnich w pracach Galicyjskiego Sejmu Krajowego 1866–1892*, Kraków 2004.
- Piątkiewicz L., *O pieśniach ludu polskiego i ruskiego* [w:] *Pamiętnik narodowy, wydany przez L. Piątkiewicza*, Lwów 1827, t. I, s. 90–128.
- Pieśni ludu ruskiego w Galicji zebrał Żegota Pauli*, t. I, Lwów 1839, t. II, Lwów 1840.
- Pieśni polskie i ruskie ludu galicyjskiego. Z muzyką instrumentowaną przez Karola Lipińskiego zebrał i wydał Wacław z Oleska*, Lwów 1833.
- Podleski F., *Rusofilizm a ukrainizm*, Lwów 1931.
- Sosnowska D., *Inna Galicja*, Warszawa 2008.
- Stępień S., *Borderland City. Przemyśl and the Ruthenian National Awakening in Galicia* [in:] *Galicia: A Multicultural Land*, eds. C. Hann, P.-R. Magocsi, Toronto–Buffalo–London 2005, p. 52–70.
- Stryjek T., *Jak “powstał” naród ukraiński? Konstrukcje historyka*, „Biuletyn Południowo-Wschodniego Instytutu Naukowego” (Przemyśl) 1997, nr 3.
- Wasilewski L., *Ukraińska sprawa narodowa w jej rozwoju historycznym*, Warszawa–Kraków 1925.
- Wendland A.-V., *Die Russophilen in Galizien. Ukrainische Konservative zwischen Österreich und Rußland, 1848–1915*, Wien 2001.
- Wilson A., *Ukraińcy*, tłum. M. Urbański, Warszawa 2002.

- Wolff L., *The Idea of Galicia. History and Fantasy in Habsburg Political Culture*, Stanford 2010.
- Zabrowarny S., *Zwrotne momenty w rozwoju ukraińskiego ruchu narodowego w Galicji na tle stosunków polsko-ukraińskich w Galicji (1848–1914)*, “Warszawskie zeszyty ukraińoznawcze. Spotkania polsko-ukraińskie. Studia Ukrainica” (Warszawa) 1999, t. 8–9.
- Zięba A.A., *Gente Rutheni, nazione Poloni. Z problematyki kształtowania się ukraińskiej świadomości narodowej w Galicji*, “Prace Komisji Wschodnioeuropejskiej” (Kraków) 1995, t. II, s. 61–77.
- Аркуша О., Мудрий М., *Русофільство в Галичині в середині XIX – на початку XX ст.: генеза, етапи розвитку, світогляд*, “Вісник Львівського університету. Серія історична” (Львів) 1999, вип. 34.
- Возняк М., *Погляд на культурно-літературні зносини галицької України та російської в I половині XIX в.*, “Неділя”, Львів 1911, ч. 43–44, 5 падолиста, s. 3–10.
- Грицак Я., *Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття*, Київ 1996.
- Грушевський М., *На українські теми. “О любви къ Отечеству и народной гордости”*, “Літературно-науковий вістник”, Львів 1907, т. XXXVIII, квітень – червень, s. 111–124.
- Єскельчик С., *Пробудження нації. До концепції історії українського національного руху другої половини XIX ст.*, Мельбурн 1994.
- Забужко О., *Шевченків міф України. Спроба філософського аналізу*, 3-є видання, Київ 2006.
- Зашкільняк Л., *Методологічні аспекти світового історіографічного процесу і сучасна українська історична наука*, в: *Українська історіографія на зламі XX і XXI століть: здобутки і проблеми. Колективна монографія*, за ред. Л. Зашкільняка, Львів 2004.
- Зашкільняк Л., *Михайло Драгоманов, соціалізм і польський соціалістичний рух*, в: *Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. Ювілейний збірник на пошану Ф. Стебля*, Львів 2001, вип. 9.
- Каппелер А., *Національний рух українців у Росії та Галичині: спроба порівняння*, в: *Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність*, Київ 1992, вип. 1.
- Лисяк-Рудницький І., *Інтелектуальні початки нової України*, в: *Йогож. Історичні есе: У 2-х т.*, Київ 1994, т. 1, s. 173–191.
- Лисяк-Рудницький І., *Проблеми термінології і періодизації в українській історії*, в: *Йогож. Історичні есе: У 2-х т.*, Київ 1994, т. 1.
- Лисяк-Рудницький І., *Структура української історії в XIX столітті*, в: *Йогож. Історичні есе: У 2-х т.*, Київ 1994, т. 1.
- Лисяк-Рудницький І., *Українці в Галичині під австрійським пануванням*, в: *Йогож. Історичні есе: У 2-х т.*, Київ 1994, т. 1.
- Любченко В., *Москвофільський фактор в політиці Російської імперії напередодні та на початку Першої світової війни*, в: *Проблеми історії України XIX – початку XX ст.*, Київ 2003, вип. VI.
- Мафочій П.-Р., *Україна. Історія її земель та народів*, авторизований переклад з англ.: Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук, Ужгород 2012.
- Мафочій П.-Р., *Мовне питання як фактор національного руху*, в: *Галичина. Історичні есе*, Львів 1994.

- Маґочій П.-Р., *Українське національне відродження. Нова аналітична структура*, “Український історичний журнал” (Київ) 1991, № 3.
- Маслійчук В., *“Від України до Малоросії”: регіональні назви та національна історія*, в: *Україна. Процеси націотворення*, упорядник А. Каппелер, переклад з німецької, Київ 2011.
- Миллер А., *Украинский вопрос в Российской империи*, Киев 2013, s. 128, 211–213. (Серія “Золотые ворота”, вып. 3).
- Мудрий М., *Австрорусинство в Галичині: спроба окреслення проблеми*, “Вісник Львівського університету. Серія історична” (Львів) 2000, вип. 35–36.
- Мудрий М., *Ідеологія чи світогляд? До питання про теоретичні засади Руського собору 1848 року*, “Вісник Львівського університету. Серія історична” (Львів) 2009, вип. 44.
- Мудрий М., *Національно-політичні орієнтації в українському суспільстві Галичини австрійського періоду у висвітленні сучасної історіографії*, “Вісник Львівського університету. Серія історична” (Львів) 2002, вип. 37, част. 1.
- Нахлік Є., *Пантелеймон Куліш: Особистість, письменник, мислитель: У 2-х т.*, Київ 2007, т. 1: *Життя Пантелеймона Куліша: Наукова біографія*.
- Педич В., *Історична школа Михайла Грушевського у Львові (1894–1914 рр.)*, Івано-Франківськ 1997.
- Райківський І., *Взаємини галицьких і наддніпрянських діячів у 1830–1840-х рр.*, “Український історичний журнал,” Київ 2009, № 1, s. 39–55.
- Райківський І., *Січневе повстання 1863–1864 рр. як чинник активізації українського національного руху в Східній Галичині в останній третині XIX ст.* в: *Galicja a powstanie styczniowe*, red. M. Hozzowska, A. Kawalec, L. Zaszkiłniak, Warszawa–Rzeszów, s. 411–425.
- Сарбей В.Г., *Етапи формування української національної самосвідомості (кінець XVIII – початок XX ст.)*, “Український історичний журнал,” Київ 1993, № 7–8, s. 3–16.
- Світленко С.І., *Українські громади другої половини XIX – початку XX ст. (особливості ідеології та діяльності)*, в: *Йогож. Світ модерної України кінця XVIII – початку XX століття. Збірник наукових праць*, Дніпропетровськ 2007.
- Середа О., *Між польським слов'янофільством та російським панславізмом. Сприйняття та розвиток слов'янських ідей серед українських (руських) громадських діячів півавстрійської Галичини у 60-х роках XIX століття*, Львів 2012.
- Середа О., *Національна свідомість і політична програма раних народовців у Східній Галичині (1861–1867)*, в: “Вісник Львівського університету. Серія історична”, Львів 1999, вип. 34.
- Стеблій Ф., *Початки українського національного руху в Галичині*, в: *Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність*, Львів 1995, вип. 2.
- Студинський К., *Слідами Куліша*, “Записки НТШ. Праці історично-філологічної секції” (Львів) 1928, вип. CXLVIII.
- Сухий О., *Від русофільства до москвофільства (російський чинник у громадській думці та суспільно-політичному житті галицьких українців у XIX столітті)*, Львів 2003.
- Турій О., *Українська “Весна народів”*, в: *Головна Руська Рада (1848–1851): Протоколи засідань і книга кореспонденції*, за ред. О. Турія, упорядники У. Кришталович та І. Сварник, Львів 2002.
- “Украинская” болезнь русской нации, составитель серии М.Б. Смолин, Москва 2004.

- Український сепаратизм в Росії. Ідеологія національного расколу. Сборник, вступ. стаття и коментарии М.Б. Смолина, Москва 1998.*
- Франко І., *Українці*, в: йогож. *Зібрання творів*, у 50-ти томах, Київ 1984, т. 41.
- Химка І.-П., *Український національний рух у Галичині в світлі нових теоретичних праць про націоналізм і національні рухи*, в: *Другий Міжнародний конгрес українців, 22–28 серпня 1993 р. Доповіді і повідомлення. Історія*, Львів 1994, ч. 1.
- Химка І.-П., *Український національний рух у Галичині ХІХ ст. в світлі нових теоретичних праць про націоналізм і національні рухи*, в: *Формування української нації: історія та інтерпретації. Матеріали круглого столу істориків України (Львів – Брюховичі, 27 серпня 1993 р.)*, Львів 1995.
- Чорновол І., *Польсько-українська угода 1890–1894 рр.*, Львів 2000.
- Ширококорад А., *Україна – противостояние регионов*, Москва 2010.
- Шпорлюк Р., *Імперія та нації: з історичного досвіду України, Росії, Польщі та Білорусі*, переклад з англ. Г. Касьянова за участі М. Климчука та М. Рябчука, Київ 2000.
- Шпорлюк Р., *Створення України, Людина і світ*, Київ 2000, № 3.
- Яновський М., *ХІХ століття у дзеркалі польської історіографії (1980–2002)*, в: *Україна модерна*, Київ–Львів 2005, ч. 9.

